

SEKLET

N:r 2

Lösnummer 50 öre

1956

En orolig natt

Här återge vi berättelsen om en egendomlig upplevelse som en ung ingenjör hade för några år sedan. Den torde kunna jämföras till de gåtfulla fenomen som gå under beteckningen

psykometri

Ing. F., en ung kemiingenjör, som tydligen har en stark psykometrisk begåvning, hade år 1951 en egendomlig upplevelse. Han gick det året på en tekn. aftonskola och bland hans kamrater där fanns också en norsk flicka. Hon hyrde rum hos en äldre dam i staden och då hon en dag städade rummet, upptäckte hon under sin säng ett föremål inslaget i omsalgspapper. Hon blev naturligtvis nyfiken på innehållet, vecklade upp papperet och fann till sin förskräckelse en gammal döds-kalle. Den var alldeles brun och saknade underkäke. Då hon genast ville bli kvitt den gick hon till värdinnan och bad denna ta hand om föremålet. Denna ville dock ej ha med saken att göra, men hon tillät ej heller flickan att kasta bort döds-kallen. Slutligen frågade flickan om hon ej fick ge bort den till en bekant och då detta bifölls, tog hon med döds-kallen till skolan på kvällen och gav den till ing. F. Denne tog med sig den unika presenten hem på natten efter lektionernas slut. Han bodde i sitt föräldrahem i en förstad och delade rum med sin tvillingbroder. Hemkommen fann ing. F. till sin förargelse att brodern tagit hans bästa ytterrock och gått ut. För att ta en liten hämnd på brodern riggade därför ing. F. upp döds-kallen på bordet försåg den med hatt och pipa och gick sedan till sängs.

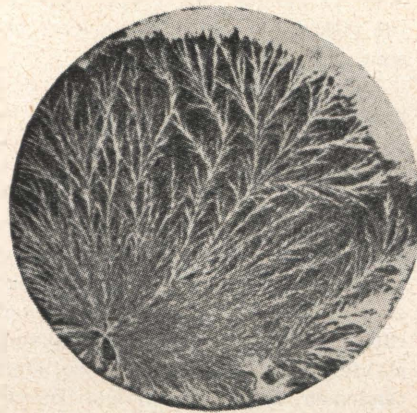
Han hade dock ej legat lång stund innan han började höra klockklang. Denna växte i styrka och han satte sig slutligen upp för att undersöka var den kunde komma ifrån. Då försvann emellertid ljudet. Han lade sig ned på nytt, men då återkom klockklangen. Efter flera liknande försök beslöt han att sitta och sova för att ej störas av klockringningen. Till en början var allt lugnt, men småningom började samma ljud åter höras, blev starkare och starkare och snart dånade klockorna lika starkt som då han förut låg ned.

Efter ytterligare en stund började nya fenomen uppträda. Han såg visioner åtföljda av mäktig körsång. En procession skred fram mellan något som liknade murar och körsången var mäktigare än något han hört förut. Som jämförelse nämnde han att den överträffade Donkosackernas prestationer. Basarna var oerhört

kraftiga och de höga stämmorna kunde ej ha varit annat än kastratsångare. Så småningom upphörde sången och visionen och endast klockringningen fanns kvar. En stund frampå natten kom brodern hem, klädde av sig i mörkret och gick till sängs i tron att hans bror sov. Han upptäckte därför ej döds-kallen. Efter en stund började han dock klaga över klockringningen som han hörde och han satte sig upp och undrade varifrån ljudet kom. Ing. F. lugnade honom dock och han somnade snart. Själv vakade dock ing. F. det mesta av natten, endast korta stunder slumrade han till. Klockringningen hördes oavbrutet hela natten ända till gryningen. När det blev morgon var ing. F. alldeles utmattad och beslöt att genast göra sig fri från döds-kallen. Han ångrade nu att, som han sade, han "skojat med den gamle gossen". Då han gick till sitt arbete på en stor teknisk-kemisk industri, tog han skallen med sig för att bränna upp den i fabriken panncentral. Denna var oljeeldad, men hade dessutom förbränningsugn för sopor etc. Då han kom ned där på morgonen fanns ingen eldare där och han skyndade att kasta in det medförda paketet i förbränningsugnen, och gick till sitt arbete på laboratoriet. Ungefär en timma efteråt fungerade alarm-systemet i fabriken för sjunkande ångtryck. Vid undersökningen visade det sig emellertid att eldaren stängt av oljan till brännarna och glömt återställningen, sedan han kastat in skräp i förbränningsugnen. Detta rättades nu till, (eldaren var fortfarande ej tillstades) och allt blev normalt. Efter en kort stund gick dock åter larm på nytt och en panikartad stämning spred sig bland de personer som åter skyndade till panncentralen och där fortfarande ej fann någon eldare, men väl en döds-kalle inuti förbränningsugnen. Man trodde att eldaren fallit in i ugnen och att döds-kallen nu var det enda som var kvar. Det var nu full fyr i ugnen men döds-kallen hade fallit något vid sidan om själva fyren. Ing. F. greps också av den allmänna paniken, sambandet mellan döds-kallens närvaro i ugnen och larmet var i viss mån bestickande, men han samlade sig med en kraftanstängning och meddelade

Naturlig odling och onaturlig

Kristallisering ger bevis om deras olikhet.

1. Biodyn. potatis

2. Konstgödsel.

Vi se här fotografiska bilder av två kristalliseringsprov enligt Pfeiffers metod. Om denna har jag närmare skrivit i "Den eteriska strålningen". Denna metod består däri att t. ex. blod, saften av en växt o. s. v. får en tillsats av kopparklorid eller annat ämne. Därvid uppstår en kristallisering. Genom fotografering fås bilden av kristalliseringen. Genom denna metod kan ske en undersökning av t. ex. människans blod, varigenom sjukdomar, såsom tbc, kräfta m. fl. upptäckas på ett tidigt stadium. Mediciner kunna provas o. s. v. Det är som vi förstå en oerhört viktig upptäckt, så viktig t. o. m. att de som i första hand borde upptaga och använda densamma föredraga att inte låtsas om den, varpå det nu kan bero.

sin chef att "det är min skalle som ligger i ugnen" — en upplysning som ej gjorde chefen så mycket klokare. Denne betraktade istället ing. F. som om denne senare varit från förståndet. F. lyckades dock att stamma fram en förklaring till sist och det hela ordnade upp sig. Några flera larm kom ej, döds-kallen makades in i fyren och förbrändes och en eldare uppenbarade sig som meddelade att ordinarie eldaren gått för tidigt från sitt pass, men glömt att meddela detta till sin avlösare, varför ingen vakthavande eldare varit närvarande då dramat utspelades.

Den gamla värdinnan kunde beträffande döds-kallens härkomst endast meddela att den var en munkskalle som hittats i en sandgrop i Öster — eller Västergötland. Någon närmare fyndort kunde ej angivas.

O. A.

Om det beror på den gamla regeln att värdefulla upptäckter måste först under en eller annan mansålder förnekas eller åsidosättas, eller om denna upptäckt skulle vara farlig för en del av nutidens vetenskapliga experiment? Upptäckare var en schweizisk vetenskapsman Pfeiffer. Denne är nu i Amerika, där han gjort en annan viktig upptäckt, nämligen att genom bakteriekulturer omsätta organiska avfall från organiska ämnen härstammande ämnen såsom papper till humus. Detta är, som vi förstå, en nödvändig utväg för framtidens jordbruk. Det går inte i längden att endast beröva jorden dess mylla och inte föra åter ersättning för det som går förlorat. Detta kan ej ske genom konstgödsel.

Om vi se på de båda bilderna, så se vi hur olika de äro och dock härstamma de båda från till synes samma källa, nämligen potatis. Men se, vilken fin, regelbunden, konstnärlig kristallisering i bilden till vänster, där saften härstammar från en potatis växt på väl förmultnad jord utan någon färsk eller kemisk gödning. Den har växt i jord, som gödslats med kompost, väl och på rätt sätt förmultnad. Och se på den andra till höger. Den härstammar från konstgödslad jord. Vilken oordning, vilken förvirring, vilken onatur! — Vill Ni göra saken känd, så köp och sprid ett antal expl. av "Seklet", så att människorna få veta, varför potatisen är så dålig numera. 10 expl. erhållas fraktfritt mot insändandet av 2 kronor, 20 expl. 3 kr.

(Bilden är hämtad från "Det biodynamiske Landbrug" av O. Elstrup Rasmussen). V. V.

Frukta — frukta icke

Kunna dessa motsatser förenas?

Frukta är en makt, som hos människan åstadkommer hämningar. Vilken sorts hämningar? Böra alla slags hämningar borttagas? Kanske upplösas genom psykoanalys? För den nutida psykologien är frukta ett hinder för den fria människan, vilket bör borttagas. Den gamla psykologien däremot var inte ens rädd för att framkalla frukta. Först sedan en djup frukta förefanns, ansåg denna att människan skulle frigöras från frukta. Det var den kristna psykologiens uppfattning av det mänskliga psykets normalbehandling.

Gå vi till den Heliga Skrift, så upprepas där mer än tre hundra gånger: "Frukta icke!" Men i samma bok står det också: "Frukta Gud och håll hans bud, ty det hör alla människor till!" "Gudsfrukta är vishetens begynnelse." De tio budorden vila på grundvalen av "gudsfrukta". Hela Gamla Testamentets lagväsende vilade på grundvalen av frukta. Luther uppläste hårdheten genom att överföra budet till Nya Testamentet och började varje förklaring med orden: "Vi skola frukta och älska Gud."

"Genom att tala om frukta för Gud nedsätter man Gud", påstår den moderna psykologien, för så vitt den nu ens erkänner Guds namn och Guds överhöghet. — Nå, låt oss då vända om saken. Låt oss svara på frågan: Bör jag frukta för mig själv? Och vi fullständiga frågan: Bör jag frukta för mig själv inför Gud? Den "syndfrie", d. v. s. den som inte ens har en frestelse till något ofarligt, den behöver inte frukta ens inför Guds helighet och inför gudomlig bedömning och dom. Med sådana helgon ha vi dock ingen lust att ens samtala, vi ha inte heller någon lust att ha närmare umgänge med dem, emedan de äro samvetlösa. Den normala människan fruktar inför sitt eget väsens möjligheter och därför har hon också "Gudsfrukta", d. v. s. fruktar för att komma bort från en andlig förbindelse med Gud.

Och nu gå vi närmare in i människans väsende. t. o. m. ännu djupare än i Freuds "djuppsykologi". Vi gå in i djupet av människans frukta för sig själv och för makter utom henne, denna grundton i människans väsende. Vi behöva endast erinra om den frukta, som gnomgår alla naturreligioner, de oerhörda offer, genom vilka människan vill frigöra sig från denna frukta. Vi kunna erinra om den frukta, som ligger bakom de olika religionernas mytologier,

den, som framträder under religiösa väckelsetider och som ligger bakom varje religiös omvändelse. Det är djupet av människans psyke, som spränger sig fram i dagen. Och detta djup står i förbindelse med det utomvärldsliga, dess aningar tala om ett syndafall.

Frukta hör således till människans väsende, den är en naturlig och en nödvändig sida av hennes själsliv. Även hos den människa vars främsta och angelägnaste strävan är att bli och vara så långt möjligt en fullkomnad människa, finns denna sida av hennes väsen kvar och bör till viss grad alltid finnas kvar såsom en korrigerande kraft.

Men hur är det hos det släkte, som nu växer upp? Hur skall man förklara den förfärligt tilltagande brottsligheten? Hur skall man förklara att brott förövas utan ånger? **Släktet uppväxer utan frukta.** Samhället är en dålig uppfostrare. De äldre retar det till vrede och icke minst dem, som kräva ärbardhet, trohet och rättsskydd; och det uppväxande släktet ges skydd i dess brottsliga tendenser. Barn och ungdom berövas dess naturliga, så nödvändiga känsla av frukta inför brott, dess frukta för ett rättfärdigt samhälle och inför en rättfärdig Gud.

Det finns endast en väg att bli fri från frukta såsom en allt bestämmande faktor. Detta är kärlekens övermakt. Och liksom frukta är en Guds dom inom människan, så är också Guds kärlek den enda verkliga frigörande makten.

Vetenskaplig propaganda

Under de senaste decennierna har materialismen gått framåt i accelererat tempo, främst med vetenskapsmäns hjälp, som — med få undantag — har gett mänskligheten många råd och rön vilka de icke känner verkningarna av på lång sikt. Inom läkemedelsindustrin och även handelsgödselindustrin — för att ge bara två exempel, som hör närmare ihop än vad de flesta tror — har många akademiker fått välavlönade platser, de lever i symbios med bolagen och sprider "anvisningar" i propagandasyfte som saknar motstycke i vår historia. De har också haft god nytta av att folk i vår tid kritiklöst accepterar allt som skrives i pressen och hörs i radioföredrag m. m., vilket de som äro aktiva inom propagandan väl förstå att draga nytta av. Svenskarna har nästan undantagslöst den uppfattningen att ryska folket är oerhört mottagligt för propaganda av alla former; detta faktum har jag själv haft tillfälle att konstatera vid ett besök hos dem. Hur är det med svenskarna? Är inte en stor del av svenskarna lika psykiskt förslöade?

Religion och hälsa

Den mångsidige C. J. L. Almqvist, som är en av vår litteraturs mest begåvade män, har i "Törnrosens bok" yttrat sig även över ovanstående ämne på sitt eget originella och intressanta sätt. Vi återgiva här det huvudsakliga av hans yttrande.

"Man kan inte alldeles utesluta det animaliska ur religionen, eller misskänna de väckelser, som jag tror kroppen nästan nödvändigtvis måste yttra vid allt sådant som anden erfar: Låtom oss icke förakta Schakaers etc... Ty det är förundransvärt, vad alltid kroppen spelat en stor roll i den andliga verksamheten. Med få ord — ty vi äro ju alla människor — låt oss icke vara för nogräknade mot de förryckta.

Det är verkligen icke så gott som världsmannen tror, att övergå till det högre livet ifrån den gyttja, vari man befinner sig; och om, på den trånga stigen någon halkar här, någon slår omkull där, varvid det icke kan hjälpas att besynnerliga later visa sig, så — varom billiga. Ty förstär vi saken rätt, så skola vi inse att själva kristendomen, det högsta av allt liv på jorden, i och med det att den i grund förvandlar, omskapar och omvänder anden, gör den tillika den största revolution i kroppen.

Det är en bekant sak att mycket andliga, livliga, verksamma människor nästan aldrig äro sjuka. Varav kommer det, om icke därav, att samma fläkt ifrån Gud, som fattat och gjort själen frisk, även givit kroppen, renat det animaliska i personens existens och lagt kraftfull harmoni i själva det telluriska. Därav kunna vi fatta möjligheten av de nästan till vidunderlighet gränsande ansträngningar, som missionärer och martyrer av alla slag i alla länder uthärdat och genomgått nästan som ingenting; berättelser, som ofta förekomma oss som legender och väl till sina överdrifter kanske kunna vara det, men dock sä-

kert hava en viss, stor, sann del: det i sanning uthärdade besväret.

Därav kunna vi också å andra sidan inse, huru det kommer sig, att personer utan andlighet, livlighet och verksamhet, personer, som tyckas taga till levnadssätt att endast bekymra sig om sin kropp, så ganska ofta bliva hemfallna under sjukdomens genius, bräcklighet, svaghet trötthet, pjunk. Kroppen tackar alldeles icke för den omsorg han njuter. Den är i sig själv en bedragare, så fort han ej alldeles tages i beslag av anden.

Det är ju på samma sätt med hela jorden, världslivet och naturen, vilka ock, då Guds rike flammar i dem då en ängel talar ur varje träd och andas ur varje blomma, är någonting högst intagande; men på egen hand fattat, blott jordiskt, blott stoftiskt, är det sämsta, otäckaste och bekymmersammaste —

Vi finna således huru bildningen icke allenast arbetar på anden, utan ock på det somatiska (kroppsliga); och *detsamma*, som genom hjärnans och därav nervsystemets inflytelse på musklerna, benredet, ådrorna och omsider skinnet, givit hälsa, kraft och täckhet åt personen, *detsamma* kan i sin överdrift, eller om recipienten är av det slaget, som recipirerar på sned, förorsaka muskelkrankhet, hoppningar, fulhet och en så oordentligt blod, att den t. o. m. kan slå ut finnar.

Om de grunder jag sålunda lagt äro riktiga — varpå min törnrosakademi icke behöver betvivla! — så torde man lätt inse, att var och en ibland oss, som emottager bildning genom studier, läsning, musik, ritning, poesi eller vad det vara må, alltid under tiden är litet månadsrasande; ehuru han (eller hon) icke blir en verklig lunaticus, än mindre selenaticus, därest det icke går för mycket på tok.

Således skola vi betrakta med rättvisa och billighet allt slags läseri, all kristendom, all bildning. Ty det är icke så lätt...

Indien räknas som ett i högsta grad efterblivet land, mest därför att folk där håller på det traditionsbundna. I Indien lever säkert betydligt över hälften av människorna — faste-konstnärerna ej inräknade — på mindre än hälften av den mängd mat en västeuropé förtär under lika lång levnad. Vad vinner nu indiern med detta? Indiern lämnar på detta sätt mat kvar till en annan innebyggare och slipper undan många sjukdomar som kallas kulturens gissel. Vi kan visserligen inte helt jämföra sjukdomsstatistiken i Indien och här, men så mycket ser man på européer som bor där, att indiern klarar sig betydligt bättre än sin "högkultiverade" broder, även om denne är vaccinerad, omsorgsfullt kokar sitt dricksvatten och nästan all mat han förtär, vilket indiern icke gör.

Läkarnas eldorado är just här i "kulturvärlden" — visst har de gjort nytta också! — ingen tänker på hur

dyrt detta blir i antalet djur (och kanske också människor?) som fått sätta livet till för deras experimentlusta. De arbeta knappast i människokärlekens tjänst! De nya antibiotika som översvämmat medicinmarknaden de senaste åren äro ännu inte helt kända av läkarna, med tanke på efterverkningar i kommande generationer, förgiftningar etc. (detta enl. ett uttalande av läkare).

Har iakttagit att flertalet av materialismens ivrigaste förespråkare till sin kroppshydda äro voluminösa, liksom uppblåsta; detta ger ofta upphov till "dåligt hjärta", andfåddhet, "dålig rygg", "dåliga ben" m fl. krämpor som den till volym och levnadsförhållande enklare personen lättare klarar sig undan. Att påstå att "den som är bäst i hull har störst motståndskraft mot sjukdomar", är att bedraga sig själv och andra. På samma sätt förhåller det sig med de

Forts. å sid. 3 spalt 1.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel.. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.
Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1956
Upplaga: 20.000 ex.

N:r 2. — 1956.

”Det spökar i Jämtland”

av *Karl Skogsbö*. Förl. Jämtland och Härjedalen. Tandsbyn. 3: 85.

En liten välskriven bok med okonstlad framställning av fakta. Framställning av fakta är vetenskapligt underlag. Här är således inte några fantasier från s. k. författare eller tidningskåsörer. Det är idel realia, verkliga tilldragelser, d. v. s. berättelser, då avlidna personer givit sig tillkänna för levande.

Vi har ju två slag av ”spöken”. Det ena är visionen av händelser, som fortleva i etern med så starka vibrationer att de återgivas och uppfattas av människor liksom bilderna på biografduken. Ingen enda av de skildringar, som här lämnas, hör till den kategorien. De tillhöra alla den andra typen av individuellt tillkännagivande, av vilka somliga äro missnöjda med att människor intaga platser, som de anse fortfarande tillhöra dem och vid vilka de äro bundna även efter döden för kortare eller längre tid, andra åter äro angelägna att meddela någonting till efterlevande eller varna för förestående fara.

Det mest anmärkningsvärda hos dessa ”spökhistorier” är att ingen enda av dem som iakttagit dem hade något begrepp om huru de borde bemöta dem som gävo sig tillkänna: präster, läkare, jägmästare, skogskarlar o. s. v., alla ha de varit spökrädda. Visserligen låta somliga modiga, men deras uppträdande visar motsatsen. Højden av mod är att ett par vågat ryta åt spökena.

En betydelsefull sak med denna bok är således den lärdomen, att så

VETENSKAPLIG PROPAGANDA
Forts. från sid. 2.

trädgårds och jordbruksprodukter, vilka odlats på handelsgödslande, besprutade och på andra sätt preparerade jordar; till volymen är de överlägsna de biodynamiskt (naturellt) odlade men de borde förses med giftetiketter!

De 80 milj. ton handelsgödselmedel per år, som prof. Bondorff nämnt vid Gödsel- och Kalkindustriernas Samarbetsdelegations årsmöte, är en skrämmande hög siffra och i sin helhet för mycket, så nog finns det ”anledning till bekymmer”!

Jordens produktionsförmåga upprätthålles bäst genom odling av en rad olika växter, främst Legumino-sae (ärtväxternas familj), som assimilerar luftens kväve och på samma gång kan användas antingen till ett utmärkt djurfoder eller också till kompost eller gröngödning (nedplöjning). Efter sådant förfaringssätt ger jorden vad människor och djur behöver på samma gång som odlaren bespafats en större utgift för handelsgödsel.

För sunt kritiska människor har **SEKLET** i många artiklar tydligt visat att ”den exakta vetenskapen” snarare är en excentrisk vetenskap, och jag önskar tidningen framgång även i fortsättningen.

Erling J.

bör man inte uppträda mot de döda, som ge sig tillkänna. De äro levande väsen. Man bör tilltala dem som sådana. Då kunna de meddela vad de kanske önska eller de kunna bli befriade. Undertecknad kom en gång i min ungdom att bo i ett rum, där en kvinna som var avliden för ett trettio-tal år sedan, brukade på ett eller annat sätt uppträda, när någon inflyttat dit. För mig var saken alldeles obekant. Från kl. 10 till 12 sökte jag utforska vad hon ville och hennes natur. Jag kunde iakttaga hennes tankar, men hon ej lika lätt minna. Hon behärskades helt av nyfikenhet beträffande den nykomna personen. Hennes strävan var att komma i kontakt med mitt undermedvetna, emedan hon därigenom kunde liksom läsa min levnadshistoria. Hon blev högst förargad över att jag gång på gång avbröt henne. Till slut låtsades jag sova, då hon med stor iver men också med undran och rädsla nystade upp mitt själsliv och förgångna, som hon hade svårt att fatta. Till slut tilltalade jag henne, inte så särdeles klokt, men det blev effektivt. Jag uppmanade henne i vänliga ordalag att om hon ville och hade tillåtelse att yppa något för människor, så skulle hon göra det, ”eljes befaller jag er i Jesu Kristi namn att gå härifrån”. Hon hade ingenting att meddela, utan med stor ilska och förfäran ryggade hon tillbaka och försvann, under det att utefter väggen hördes ett rassel som av en ofantlig kedja, vilket avslutades med en skräll såsom om hela väggen fallit sönder i småsmulor. Efter vad jag hörde flera år därefter hade hon aldrig iakttagits under de sista åren. Förmodligen frigjordes hon och kom i ett annat tillstånd. Jag borde ju ha tilltalat henne på annat sätt och t. ex. börjat att fråga henne, om hon visste att hon var död.

Den här omnämnda boken ”Det spökar i Jämtland” räcker mycket väl som ”vetenskapligt” — det är ju ett mycket älskat ord i vår tid — bevis för människors fortlevande efter döden.

V. V.

Jag kallar den människa lycklig, som kan njuta utan att göra orätt och som ej behöver känna försakelse vid att göra det rätta.

Friedrich v. Schiller.

Om en lyckans stjärna går ned, äg nog en annan inte så långt borta: aftonstjärnan är ju också morgonstjärna.

Julius Hammer.

Citat ur ”ORD OM LYCKA”

Ni har frimärken

hemma, men Ni har inte tid att gå till posten och sätta in 2 kronor på Litteraturförlagets postgiro 5 29 99. Skicka oss då gärna frimärkena så får Ni **SEKLET** för 1956. Ni kan få årgång 1954 för 1 kr. och 1955 för 2 kr. genom samma betalningssätt. Huvudsaken att vi får slantarna — och Ni tidningen. **SEKLET** — den lilla tidningen som ger så mycket.

Axel Fredenholm:

Så har jag hört

En liten bok full av tankar, sköna, djupa tankar klart och filosofiskt enkelt uttalade. Vi anföra:

”Inte det som fattas, utan det som grannen synes äga, väcker avgrundens hydra i människornas själar. Avundas ingen den lycka han äger, eller synes äga, ty du känner inte hans hemliga sorg. Om du visste hur den upphöjde blivit upphöjd och vilket pris han betalat för sin ära, skulle kanske din avund vändas i medömkan.”

Vi och våra dagar

Samme författare.

Alla dagar i året ha fått en halv sida eller en hel sida. Den ena dagen har fått några tankar samlade i prosa, den andra dagen i vers. Det finns skulder, som inte få någon dikt i antologierna, men som likväl sagt sköna tankar på ett skönt språk. Vi anföra:

I ÖSTERLAND

Där fromma karavankameler skrida på öknens dyningar mot solnedgången
vi spanna tältets duk på bambustängen
och morgondagens under vi förbida.

En annan ande leder livets strömmar i österns än i västerns regioner
och det är en annan färg och andra toner
och andra tänkesätt och andra drömmar.

Föraktligt tala vi om heligt vatten
och le åt smutsen som kan frälsa själar.

Vi tro oss fria, men vi äro trälrar i bankpalats och bakom lyxbilsratten.

Blir själafriden större om vi böja vårt huvud fromt för en maskin med kuggar
än för en helig ko som födan tuggar?
Låt ej ditt svar din tankes tomhet röja.

Personfördubbling

En psykologisk gåta.

I ett av frenologiens standardverk ”System of Phrenology” av Georg Combe berättas om en personfördubbling hos en fröken i Pennsylvania i Amerika.

Fröken R. var frisk och begåvad, hade aldrig varit sjuk, uppnådde mogen ålder. Hon hade studerat, intresserat sig för mångahanda, hade ett utmärkt minne och sysslade bl. a. med författarskap.

En dag utan föregående orsak eller varning föll hon i en mycket djup sömn, som fortsatte några timmar över det vanliga måttet. När hon uppvaknade befanns hon ha förlorat minnet av hela sitt föregående liv. Man måste börja att lära henne allt från början såsom man börjar med

ett barn. Så småningom lärde hon sig åter tala, läsa, skriva. Men efter några månader föll hon åter i en sådan dvala som förra gången. När hon nu åter vaknade, så befann hon sig åter i sitt första tillstånd. Hela det mellanliggande andra tillståndet var förlorat. Om detta visste hon ingenting. Hon fortsatte således att leva i sitt ursprungliga liv. Men efter någon tid kom åter ett nytt insomnande, då hon återkom i tillståndet nr två utan att i detta tillstånd känna till sitt ursprungliga tillstånd. Så fortsattes flera gånger med ombyte av de olika personligheterna.

Någon förklaring av denna företeelse vilja vi ej inlåta oss på. Man kan ju använda ordet ”besättelse” för att söka en förklaring, men någon närmare förklaring ger ju inte en term. Man kan ju också fråga, huruvida det var två olika former av förutttillvaro, som gav sig tillkänna i de olika tillstånden, men inte heller den frågan kan erhålla något klargörande svar. En sak, som däremot bör vara klar, är att själen inte endast är bunden vid hjärncellerna utan att hjärnan liksom hela kroppen är instrument för själen. I detta fall kunde det kroppsliga instrumentet användas för två olika, låt oss säga ”inspelningar”, liksom på bandet i magnetofonen kan spelas in på två sidor utan att den ena stör den andra.

Titta här!

Fredenholm, Axel:
SA HAR JAG HÖRT.

En bok om levnadsvisdom överflödande rik på tankekorn, afarismer och levnadsregler. Österns visdom i modern dräkt! En bok som man läser om och om igen.

Pris kr. 4: —.

Lester, Reginald M:
ATT SÖKA DET HINSIDES.

En framstående londonjournalist beslutar sig för att undersöka spiritalismen. I trettio månaders tid arbetar han härpå. En ärlig, rättfram och fängslande bok där han bedömt bevismaterialet och lämnat en uppriktig redogörelse för sina iakttagelser föreligger nu.

Pris kr. 12: —.

Rudin, V.:
BLICKAR IN I EVIGHETEN.

Prof. Rudin var en andens storman med oerhörda kunskaper, på sin tid ansedd som vårt lands främste predikant. Han var också mystiker. Här berättar han om *Johann Friedrich Oberlins* blickar in i andarnas värld och hans karta över de sju sfärerna, eller anderi-kena dit de här avsomnade komma och beskriver förhållandena där. Som slutord till ett företal till boken skriver V. Vallberg: ”Må nu Rudins varma, helgade, kärleksfulla stämma ljuda till många . . .”

Pris kr. 3: 75.

LITTERATURFÖRLAGET.

En uppfinnarens tragik

Josef Georg Madersperger.

I augusti månad 1850 ankommo ett par utslitna, gamla sjukliga människor, "fattighjon" kan man kalla dem, till porten av en asyl för hemlösa i Wien för att där bli upptagna. Inom en månad dog mannen och ett halvt år därefter hans hustru. De fingo sina platser på den allmänna fattigkyrkogården, ej långt från den plats, där Mozart fick sin fattighjonsplats. Där vila två snillen ej långt från varandra.

Den man, som vi nu ha att erinra oss, var symaskinens uppfinnare, f. skräddarmästaren Madersperger, som har sitt namn härövan.

Redan 1807 hade denne man, född 1768, fått till stånd sin första symaskin, som ännu i dag finns i behåll och anses som ett underverk av mekanik och precision. Madersperger arbetade emellertid på sin maskins fullkomning. Han fick snart begreppet om maskinens fulländning från vävarmaskinen, varigenom han fick skytteln, som förde undertråden. Redan 1814 sökte han hos de österrikiska myndigheterna få privilegium för tillverkningen av sin maskin. Det var 32 år innan en amerikan, Elias Howe, fick fram sin maskin i Amerika.

Sålunda kom genom denna ansökan Maderspergers uppfinning in i byråkratins grotteklav. Dessa kvarnar mala visserligen långsamt, men aldrig säkert. Där blir saken behandlad av osakkunniga, men själv-goda paragrafryttare och formalister. Att förtälja hela gången av upp-

finnarens lidandesväg bleve alltför vidlyftigt, ja, man känner under lång tid inte till den. Emellertid hade Madersperger efter några månader fått tillståndet men detta var förenat med så hög avgift för utlösen, att han ej orkade med det. Resignerad, väl snarare förtvivlad försvann han och gjorde på länge inga fler försök att få sin uppfinning erkänd. Han stod ju i skuld till myndigheterna för tillståndet, som han inte kunde utlösa. Efter 25 år vågade han sig fram ur sitt gömsle. Han ansåg väl att tiden var förfallen för skulden till samhället. Nu erhöll han den "stora bronsmedaljen" av skräddarföreningen i Wien, ty de hade nu börjat inse, att han hade kanske uppfunnit något värdefullt. Men något understöd för att fullfölja uppfinningen, "exploatera", som det heter, erhöll han inte. Nu var han ju också över sjuttio år. Hans arbetsförmåga var förbi. Han skänkte sin symaskin till polytekniska institutet i Wien. Vid en utställning i Wien 1873 hade människorna tillfälle att beundra Maderspergers stora uppfinning, den färdiga symaskinen, vars tillverkare och uppfinnare formligen svalt ihjäl och som fann sin grav på Wiens fattigkyrkogård, där man på hans ungefärliga begravningsplats år 1924 satte upp ett minnesmärke, ett enkelt träkors.

Det finns människor, som ej kunna slå sig fram och som därför böra hjälpas fram. Madersperger tycks ha varit en av dessa. Som människa hade såväl han som hans hustru de bästa vitsord.

Liten studie i grafologi

De flesta människor kan lätt skilja på utpräglad manlig och kvinnlig handstil. Den manliga behärskas av raka linjer och magra bokstavsformer, medan den kvinnliga har böjda linjer och fyllda former.

Den raka linjen är det senigas, målmedvetnas linje, den böjda linjen är mjukhetens och mottaglighetens.

På liknande sätt ges enkelt uttryck för andra mänskliga egenskaper i handstilen. Tycker vi om att ha ordning och reda i tanke och handling, så radar orden upp sig på papperet i motsvarande rediga ordning. Älskar vi färg och påtaglig verklighet omkring oss, ger vi även handstilen liv av detta vårt liv, i form av friska och färgrika linjer. Tycker vi om klara begreppsutredningar, strävar vi ivrigt att dra upp just så enkla och klara linjer, som anden spänner upp på sitt område.

Den konstnärliga människan, som är skapad att arbeta med rörliga former och växlande stämningslägen, ger även sin handstil dessa elementära egenskaper.

Det är på grund av vår andes ofullkomliga självmedvetande, som den på detta sätt griper efter stöd och uttryck för sig själv och sin verksamhet.

De flesta handstilar har inte något enkelt entydigt uttryck såsom i de ovan nämnda exemplen, men alltid kan man finna vissa egenskaper som dominerar över de andra. Dessa ger en antydning om karaktärsläggningen, men den egentliga analysen kommer först till stånd, när man har registrerat alla tendenserna och funnit deras plats i stilens levande helhet. Sker detta under medveten övervägning kallas tolkningen vetenskaplig, är det i stället fråga om en undermedveten karaktärshopfogning, kallas den intuitiv. Denna tolkningsmetod innehåller även sina medvetna moment, nämligen då det gäller att finna uttryck för de intuitiva visionerna. Den vetenskapliga metoden använder sig i sin tur av intuitionen, när det gäller att nyansera sovra det höpsamlade materialet.

HOPPA PÅ GRÖNA LINJEN

ändstation:

Hälsa och livsglädje

Arbetsmateriel: Livsvilja och

ÖRTAGUBBENS

25 UNDERBARA LÄKEÖRTER

Innehåller ett urval av de lättast åtkomliga läkeörterna ur vår flora. Dessa finnas även i hälsokostaffärerna. En kopp té på någon eller några av dessa dagligen kan göra underverk. — Läs själv vad många läkare och vetenskapsmän säga om örternas förmåga att bota, eller förhindra sjukdom.

Pris 4:— kr.

GRÖNA KOKBOKEN

av Vera Lindgren

För dem som vill tillaga närande och vitaminrika grönsaksrätter är denna bok en ovärderlig tillgång. En del påstår att den är den främsta som utkommit i vårt land.

Pris kr. 3: 75.

RAKOSTRÄTTER

av Charlotte Johnsson.

En utomordentlig idériakedom och massor av uppslag för sammansättning av rätter av råkost så att måltiden blir både en ögon- och smakfröjd, gives oss här. Dessutom förslag till sammansättning av måltider i helg och söcken.

Boken har varit slut i över ett år, men vi ha lyckats återköpa ett parti som nu erbjudes våra läsare — så långt det räcker.

Pris kr. 3: 75.

BLIV DIN EGEN LÄKARE

av V. Vallberg.

Ger en hel del sjukdomsbeskrivningar och anvisar bl. a. homeopatiska medel för botande, därutöver innehåller boken även andra råd för bibehållande eller återfående av hälsan.

Pris 7:— kr.

KONSTEN ATT VARA RAKOSTARE

av Dan Aberg.

Är det en konst att vara rakostare? Kanske. Are Waerland brukade säga, att det inte finns några sjukdomar — bara livsföringsfel. Det är dessa som förf. tar itu med i denna bok och ger anvisningar att komma tillrätta med dem.

Naturen visar vägen till hälsa och livsglädje — genom dessa böcker från

LITTERATURFÖRLAGET

Vår avdelning för Hälsoörter erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Till priserna tillkommer porto för postpaket.

Haqvimistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4: 25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4: 25

Misteldragéer:

Vid nervös hjärklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Vetegrodddragéer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistillitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

Vitamina med malt.

Energigivande, lättsmält uppbyggnadsnäring. Stor burk. 5: 50

Jo-Ko-Yoghurt:

Yoghurtkoncentrat för rätt tarmflora. liten flaska 3: 70, stor 7: 25

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress